

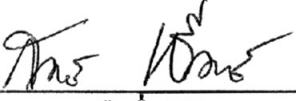
สมมาตร นริวนาพันธ์ 2549: ผลของกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะกลไกด้ามเนื้อ
มัดใหญ่ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ปรินญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต
(นันทนาการ) สาขาวิชานันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์วิสูตร กองจินดา, ค.ม. 125 หน้า
ISBN 974-16-2236-8

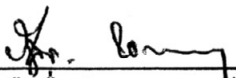
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของกิจกรรมนันทนาการที่มี
ต่อทักษะกลไกด้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็ก
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปานกลาง อายุระหว่าง
7-10 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา สถาบันราชานุกูล สังกัดกรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม
และกลุ่มทดลองกลุ่มละ 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น โปรแกรมการฝึกกิจกรรมนันทนาการที่ผ่านการตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงเชิงพินิจจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และแบบประเมินทักษะกลไกด้ามเนื้อมัดใหญ่
ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในช่วง 0.6 – 1.0 มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
ของความเชื่อมั่น โดยวิธีของ Cronbach เท่ากับ 0.74 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ของ Wilcoxon

ผลการวิจัยพบว่า:- 1) ทักษะทางกลไกด้ามเนื้อมัดใหญ่ของกลุ่มทดลองหลังการฝึก
สัปดาห์ที่ 8 แล้วมีความแตกต่างจากก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ
; และ 2) ทักษะทางกลไกด้ามเนื้อมัดใหญ่ภายหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ

ในการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่าโปรแกรมการฝึกกิจกรรมนันทนาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความ
เหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาทักษะกลไกด้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ลายมือชื่อผู้คิด

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

25 / พค. / 49 .